

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra I Sverrig

Citation: Andersen, H. C.: "I Sverrig", i Andersen, H. C.: *I Sverrig*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 156. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hcaisverrigval-shoot-idm140454473045984.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: I Sverrig

Et elegant bånd knyttes derfra tilbage til Dalarrejsen, idet digterens mission jo består i at videregive sine oplevelser; uden ham vil det mindeværdige synke tilbunds. Således har Sveriges mægtigste flod *Dal-Elven* (XXVI) strømmet gennem årtusinder i ukendt pragt, før fremmede rejsende opdagede og beskrev den. Skildringen af dens løb, kulminerende i »det majestætiske Elfkarleby Fald«, danner her ved turens slutning pendant til billedet af Trollhättans helvedesfald i dens begyndelse. Begge er sproglige tours de force; i dag hvor kraftværker har fået disse vandfald til at forstumme, kan vi sande at de kun overlever gennem litteraturen. Hos Andersen gælder det dog ikke blotte beskrivelser, men som altid en fortolkning af naturens tale. Det store møllebrug med idylliske holme og lunde fremstår som et paradismindende landskab, 157 hvor nøkken kan drømme om at blive salig; og til slut apostroferes elven i sit skummende fald ned i det dybe flodleje, »der fører Dig til Østersøen, din Evighed«.